

41. De två konungadöttrarna.

Svenssons saml. 4, 51; publ. Brage, årsskr. IV, 206.
Sj. Erika Svensson, f. i Korpo 1832. Uppt. A. P. Svensson.

1. Där kommo två jungfrur på konungens gård,
— två rosor och adeliga blomma —
de voro bortrövada, alltsen som dom
var små.
— från Engeland så äre vi allt komne —
2. Och jungfrurna inför dronningen
stå:
»Och höves här allt de små tjänstemör
i år?»
3. Och dronningen framför dem på
golvet står:
»Nog höves oss de unge små tjänstemör
i år.»
4. »Och kunnen I sy, och kunnen I
baka,
och kunnen I det röda guldets maka?»
5. »Väl kunna vi sy, och väl kunna vi
baka,
men allra bäst kan vi röda guldets maka.»
6. »Här så haver jag en förgyllande
väv allt för er,
o säg, kunnen I väva mig den väven
ned?»
7. Den äldsta hon satte sig i väve-
stolen ned,
den yngsta hon trädde i skaft och i sked.
8. Det första slag hon på väven vov,
där vov hon in himmel, där vov hon in
jord.
9. Det andra slag hon på väven vov,
där vov hon in solen och klara mån.
10. Det andra slag hon på väven vov,
där vov hon in buskar och grönan träd.
11. Det tredje slag hon på väven vov,
där satt hon in fader, där satt hon in
mor.
12. Det fjärde slag hon på väven vov,
där vov hon in syster, där vov hon in
bror.
13. Den äldsta hon fällde den väven
allt ned,
den yngsta hon bar den i dronningen
knä.
14. Och dronningen framföre dem
på golvet står:
»Och fagrare väv jag väl aldrig såg.»
15. »Den äldsta skall bära mina nyck-
lar i band,
den yngsta skall taga min son allt till
man.»
16. »Och icke är den seden så i vårt
land,
att systren skall taga sin broder till man.
17. Och icke är den seden så i vårt
land,
att kär moderen skall giva barnen var-
ann.»
18. Och det vart glädje, och det vart
gny,
att konungens döttrar var komna till by.
19. Och det vart glädje i konungens
gård,
— två rosor och adeliga blomma —
när moder och döttrar de kändes åt.
— från Engeland så äre vi allt komne —